

רשלנות וטעויות של רופאים

בילינסון, אלא גם מיקרי נכות חמורה

המקום, נחרדו מהמראה שנגלה לעיניהם. עור האפרכסת שינה את צורתו וצבעו. רופאי מחלקת אף-אוזן-גרון ב בית-החולים עפולה הודו, אמנס, בטעות שנגרמה, אך ניסיונותיהם לתקן את הנזק עלו בתוהו.

טעות

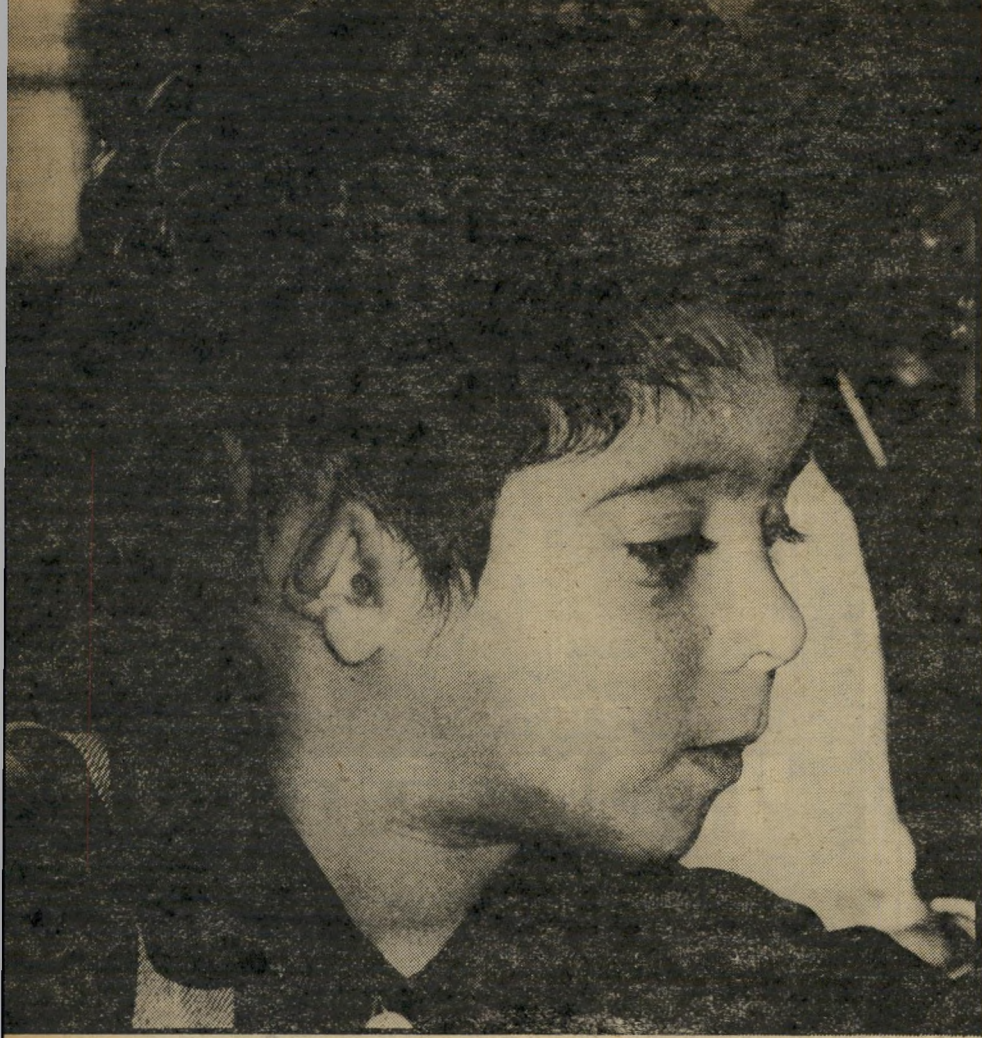
אנוש

קשה היה להורים לצפות בר סיבלו של ילדם, "כאב לנו לראות את הילד סובל כל-כך, והודעונו מהסיבה שגרמה לכך. כל הילדים שלנו נולדו בבית-החור-

חסן אג'בריה

הרופאים לא התייחסו

אחמד אג'בריה

נכות לכל החיים

נוהגים לכתוב: "הסטטיסטיקה טיקה מראה שאחוז התקלות הוא אפסי". ואכן, המדע המתקדם יודע היום להביא מרפא למחלות רבות, שעד לפני תקופה קצרה נראו השוכות-מרפא. המישפחה, שבהן נפגע אדם עקב טעות בטיפול רפואי, אינן יכולות להתייחס אל יקירם שנפגע כאל חלק מהסטטיסטיקה.

פיצוי

כספי

אדם מגיע לרופא מתוך אמונה שזה יצליח לרפאו. לכן קשה להתייחס לטעות אנושית זו בסלחנות. הדבר בולט יותר כשר בוחנים זאת מנקודת-מבטו של חולה שנפגע. שכן הנזק הרפואי שנגרם לו הוא חמור ביותר, וכל שיש ביכולתו לעשות הוא לפנות לבתי-מישפט, דבר הכרוך בכירוּן קרטיה ארוכה ומסובכת, שבסופה הוא מצליח לזכות בפיצוי כספי שאינו עומד בפרופורציה לנזק שנגרם לו.

השבוע הצליחו להיזכר בבתי-ההולים תל-השומר וביילינסון ב שרשרת של מיקרים, שאירעו בעבר, שבהם נפטרו חולים, שהגיעו לניתוח-לב, בשל זיהום בחדר-ניתוח. אחרי שהתגלה הזיהום בחולה הראשון, לא נדלקה נורה-אדומה אצל אף אחד מה גורמים האחראים לכך. בפרק הזמן שבין מות החולה הראשון ועד שהגיעו מהמעבדה תוצאות הבדיקות של כל עובדי החדר-הניתוח, המשיכו לנתח חולים נוספים, ששילמו בחייהם.

בבית החולים השרון איבדה את הכרתה אישה, שהגיעה לבדיקה פשוטה, בשל תקלה באספקת החמצן בחדר-הניתוח. מיה שנתיים היא רתוקה למיטה, הטיפול בה כרוך בהוצאות כספיות גבוהות מאוד, שנופלות על כתפי המישפחה. מכיוון שהמיקרה עדיין בטיפול מישפטי.

מיקרים רבים לא מגיעים לידעת הציבור מכיוון שמישפחות החולים מתביישות לחשוף עצמן. גידיה רזין

רופאים אחרים, שאליהם מופנה התינוק, לטפל בו. כולם ממהרים לשלוח אותו לאותה מחלקה ב בית-החולים שאחראית למרומ. להורים יש הרגשה שרופאי המחלקה מתעלמים מהם, וילדם אינו זוכה לטיפול מסור. "היופי הוא בפנים של הילד, אנחנו לא יכולים להשלים עם ה מום שנגרם לו. זה כואב לנו כהורים, ואנחנו לא יכולים לדעת עד כמה השפיע הסיט הזה על נפשו של הילד." קובל אביו.

בני-המישפחה חוששים מפני עתידו של הילד. הם לא יודעים כיצד יקבלו בני גילו את המום שלו. מחריד אותם לחשוב שהוא יאלץ לספוג הרבה קריאות-גנאי. מישפחת התינוק היא מוסלמית. למרות שהיא מרגישה משוחררת ממינהגי המסורת, היא חוששת שיום אחד, כשאחמד ירצה לשאת אשה, תתייחס אליו מישפחת ה כלה כלפחות בערכו בגלל מומו. כבר היום נאלצת המישפחה להתמודד עם מבטי הסלידה של השכנים. "אני מרגישה שאנשים קרובים, הנכנסים אל ביתי, נמנים מלהסתכל על הילד," אומרת האם.

אין ספק מי אחראי לסיבלו של הילד. בחוות-הדעת-הרפואית כתוב: "קיימות צלקות רחבות עם כיעור ניכר בתעלת-האוזן-החיצונית עם הצטלקות. דפורי מציה ניכרת של האפרכסת וצלקות בעור. אזורים קרחים בתוך אזור השערות. הכל נגרם כתוצאה מכוויות על-ידי חומצה טרי-על-ידי רופא לתוך האוזן ה שמאלית. הרופא הבחין והיה מודע לטעות. את הנכות מעריכים ב 20% לצמיתות, וניתוח פלאסטי יהיה בלתי-נמנע בעתיד."

אך הרופא שגרם לנזק לא נח שף לידיעת-הציבור. הוא ממשיך לעבוד כרופא במחלקה, ואף קי דומו המיקצועי לא נפגע. רק בימים אלה הגישו הורי התינוק תביעה נגד קופת-חולים, שבה הם דורשים תשלום פיצויים עקב הפגיעה בגוף הילד.

בדיווחים רפואיים שונים, המתפרסמים לידיעת הציבור-הרחב, המישפחה הפכה אומללה

חינוק נותר עם דפורמציה של האפרכסת והצרות בתעלת-האוזן עדיכדי סגירת התעלה, והיה צורך לפתוח את תעלת האוזן ללא הרך דמה, ולהחדיר טמפון טבול בנוזל כדי לשמור על הפתח. ההורים התבקשו להרטיב בביתם את ה טמפון ולחזור כל יומיים לבית-החולים.

את העיוות שנגרם לאפרכסת יוכלו לתקן בניתוח פלאסטי כשר התינוק יגיע לגיל בגרות. בינתיים, איש אינו יכול לדעת אם נפגעה יכולת השמיעה שלו.

חתן

פגום

היום התינוק בן שנתיים, והוא סובל מדלקת תוזרות באוזן. מכיוון שהנזק הראשוני נגרם לו במחלקת-אף-אוזן-גרון בבית-החולים עפולה, מסרבים

מישפחת אג'בריה (אחמד במרכז בורעות אחותו)

המישפחה הפכה אומללה

לים עפולה. קורה שרופא טועה. גם לרופאים יש בעיות אישיות, ואולי הרופא שטעה היה מוטרד בשל עניין אחר, אבל הטעות הזו גרמה נזק לילד שלא היה אשם."

התינוק הועבר לבית-החולים עפולה, אך גם שם היה עליו להי טלטל מכיוון שמחלקת אף-אוזן-גרון הייתה עמוסה. גם במחלקת ילדים לא נמצאה לו מיטה פנויה ועל כן הוא נשלח למחלקת-האורי-טופרית.

התינוק נאלץ לעבור ייסורי-תופת מכיוון שהיה עליו לעבור בדיקות-דם ומפאת גילו הרך ניתן היה להוציא את הדם רק מוריד-הצוואר. גם הכוויה בעור גרמה לו לכאבים עויים. הוא נתקף בצרחות כשמישהו מהצוות-הרפואי התקרב אליו. סירב לינוק חלב משד אימו בשל הכאב בפנים, וחובר להזנה דרך אינפוזיה. כשהתאושש, הורו הרופאים לתת לו חלב מבקבוק.

שלושה חודשים נמשך הסייט עבור הילד ואילו להורים היה חשוב שהוא יקבל את הטיפול הרפואי ולא פצו פה. "הרגשתי ש אני מתמוטט מול הסבל שעובר הבן שלי," מספרת אימו.

בתקופת אישפוזו של התינוק